

Een heks had drie armbanden...

Een graatmagere oude heks vond er haar plezier in met drie armbanden te pronken. Zij zelf was helemaal niet mooi, haar kleren evenmin. Daarom had ze de armbandjes gestolen op de markt. Een rode, een blauwe en een groene armband maken me aantrekkelijk dacht ze, maar het tegengestelde was waar. Ze klemde haar bezem dicht tegen zich aan, maar voorbij vliegende vogels stootten tegen haar arm, zodat ze de sieraden verloor. De rode viel in een gracht, de blauwe op de stoep van een huis, de groene bleef aan de takken van de bomen hangen ... De eerste armband werd gevonden door een arbeider, die net van het veld kwam. "Voor mijn dochtertje" zei hij verheugd. De tweede door een vader met een heel bevallig jong meisje. "Dij past bij de kleur van je ogen" prees hij. De groene werd gezien door een aardige jongen, die dromend aan zijn meisje dacht, terwijl hij keek hoe de vogels hun nestje bouwden ... .. "Voor mijn allerliefste" zei hij innig. De heks was intussen thuis gekomen en zag met ontsteltenis hoe ze de drie armbanden kwijt was geraakt. De keek in haar glazen bol waar de sieraden zich bevonden. "Wacht maar" sprak de heks schamper, morgen heb ik ze terug. Van zodra de zon opkwam maakte ze zich onzichtbaar, absook de drie meisjes, ze deed de drie armbanden terug aan en vloog over het land. De arbeider, die altijd vroeg opstond, zag plots een bezem door de lucht vliegen. De heks vergat de bezem onzichtbaar te maken. De man kwam terug en zocht zijn dochtertje, ook de vader van het jonge meisje en wat later de jonge vriend gingen op zoek. De drie mannen ontmoetten elkaar in de herberg waar ze hun verhaal kwijt konden, ook de vierde man, de marktkramer, die de armbanden miste. Ze spraken af op het kruispunt te staan om te zien hoe de bezem voorbij zweefde, want deze was wel zichtbaar ... Midden en de nacht volgden ze het spoor in de lucht. En ja, de marktkramer zag hoe de bezem tegen de muur stond. Alle vier hielden ze hem stevig vast. De heks had juist een kip gestolen. "Geef me mijn bezem terug" jammerde de heks die de vier mannen zag staan. "Op voorwaarde dat ik mijn eigendom terugkrijg" riep de marktkramer verbolgen. De drie armbanden vielen op de grond ... "IULLLE KUNNEN ZE AL IN DE HELFT VAN DE PRINSS ROPEEN, ZE ZIJN NIETMERE TWEDDIAANDS EN DANR VOOR WUWULP" sprak de verkoper en de andere drie mannen gingen AKROORD en plots stonden de drie meisjes ongedeerd voor hun en droegen blij hun armbandje. En de heks ? VOORTAAN PASSE GEEN ENKEL SWEELE MEER ... ZE WAS ZO NIETDIEG DAT ZE NOG ENKEL MEIVEL OVER MEITBEEEN WAS! ...